

Postanowienie z dnia 18 grudnia 1998 r.

II UKN 519/98

Sąd nie ma obowiązku wezwania do wyjaśnienia treści wniosku procesowego (art. 130 KPC), jeżeli jest ona jednoznaczna.

Przewodniczący: SSN Andrzej Kijowski, Sędziowie SN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Zbigniew Myszkowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 1998 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Teresy P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O. o objęcie ubezpieczeniem społecznym, na skutek kasacji wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 27 lipca 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie postanowieniem z dnia 27 lipca 1998 r. oddalił zażalenie Teresy P. na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 1 czerwca 1998 r. wydanego w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O. Sąd Wojewódzki odrzucił apelację wnioskodawczyni od wyroku tego Sądu z dnia 6 kwietnia 1998 r. z uwagi na przekroczenie terminu z art. 369 § 2 KPC. Pisma pełnomocnika powódki z 14 kwietnia 1998 r. nie można było potraktować jako zapowiedzi apelacji, ponieważ prosił w nim jedynie o wydanie mu prawomocnego wyroku w sprawie. Wobec braku zapowiedzi apelacji, termin do jej wniesienia upłynął z dniem 27 kwietnia 1998 r., zatem apelacja nadana w dniu 27 maja 1998 r. podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 KPC.

Pełnomocnik wnioskodawczynie zaskarżył kasacją powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie art. 130 KPC poprzez niezastosowanie w sprawie nakazów wynikających z tego przepisu i niewezwanie strony do poprawienia lub uzupełnienia „zapowiedzi apelacji”, nienadanie jej biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Zgodnie z art. 369 KPC strona może zażądać uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji i wówczas apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli natomiast strona nie zażądała uzasadnienia wyroku, to termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia. Uływ terminu sąd uwzględnia z urzędu i z tej przyczyny odrzuca apelację (art. 370 KPC).

Wnioskodawczynie nie złożyła wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Wojewódzkiego z dnia 6 kwietnia 1998 r., natomiast jej pełnomocnik zwrócił się w piśmie z dnia 14 kwietnia 1998 r [...] „o wydanie prawomocnego postanowienia wyroku w powyższej sprawie”. Pismo mylnie zostało zatytułowane „Sąd Rejonowy” i nie wskazuje sygnatury akt, która została dopisana w Sądzie. Dopiero prawidłowo zaadresowana koperta wskazała właściwego adresata tego pisma. Chociaż pismo to zostało tak niestarannie opracowane i nie spełnia wymagań pisma procesowego, odpis prawomocnego wyroku został przesłany pełnomocnikowi wnioskodawczynie.

Nie ma racji wnoszący kasację, że jego pismo z 14 kwietnia 1998 r. wyrażało wolę wnioskodawczynie do wniesienia apelacji i tym samym stanowiło „zapowiedź apelacji”, skoro apelacja nie przysługuje od prawomocnego wyroku, o którego doręczenie wnosił pełnomocnik. Art. 130 KPC dopuszcza wezwanie strony do poprawienia lub uzupełnienia pisma procesowego w zakresie niezachowania przez nią warunków formalnych pisma, nie może jednak dotyczyć poprawek w zakresie oświadczenia stron co do sposobu prowadzenia procesu. Mylnie sformułowane przez pełnomocnika powódki pismo z dnia 14 kwietnia 1998 r. i wniesienie apelacji po terminie z art. 369 KPC - bez wniosku o przywrócenie terminu - stanowi błąd i zaniedbanie pełnomocnika, a nie „ze strony sądu bezkrytyczne pozbawienie wnioskodawczynie możliwości zaskarżenia wyroku Sądu Wojewódzkiego”.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹² KPC w związku z art. 393⁸ § 2 KPC Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====